

Predmet: Gradiška

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 13.10.2016.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Sudsko veće je donelo, a predsednik veća, sudija Vladimir Duruz, objavio presudu kojom je optuženog Gorana Šinika oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva. Obrazlažući u kratkim crtama donetu odluku, predsednik veća je naveo da je sud tokom postupka utvrdio da je u kritičnom periodu postojao oružani sukob, premda je tu činjenicu odbrana osporavala. Takođe, sud je utvrdio da je optuženi bio pripadnik Vojske Republike Srpske, što ni on sam nije sporio, te da je za vreme kritičnog događaja bio prisutan u Gradiški. To proizilazi iz izjava svedoka Prčića, Sladojevića i Kolara, mada ni sam optuženi nije isključio tu mogućnost. Izjave svedoka odbrane, Babića i Znića, saboraca optuženog, koji navode da se njihova jedinica u tom periodu nalazila van Gradiške, sud nije prihvatio. Ocenio je iste kao iskaze u kojima su svedoci pokazali „vojničku solidarnost“ i želju da pomognu optuženom, jer je nerealno da se svedok seća da je upravo 2. septembra 1992. godine video optuženog. Sud je takođe utvrdio da se optuženi, zajedno sa oštećenim Marijanom Višticom i svedocima Prčićem i Sladojevićem, putničkim vozilom odveo do mesta Bok Jankovac. Međutim, Tužilaštvo za ratne zločine nije dokazalo da je optuženi ubio oštećenog, već je samo navelo da je to urađeno na tačno neutvrđen način. Optuženi je u svojoj odbrani negirao da je ubio oštećenog Marijana Višticu, a sama činjenica da ga je, zajedno sa Sladojevićem i Prčićem, odveo u Bok Jankovac, nije sama za sebe dovoljna da bi se moglo zaključiti da ga je i ubio. Međutim, iskaz svedoka Račića, koji je jedini prepoznao telo oštećenog, nije u saglasnosti sa iskazima ostalih svedoka. Obzirom da je svedok Račić u međuvremenu preminuo, sud ga nije mogao neposredno ispitati i razjasniti nejasnoće u njegovom ranije datom iskazu. Svedok Račić je naveo da je na obali reke Save video leš okrenut na bok koji je prepoznao kao leš oštećenog. Naveo je takođe da su leš videli i svedoci Raca, Balta, Radonjić i Maljčić, koji su bili sa njim tom prilikom. Međutim, svedok Raca navodi da je video leš njemu nepoznatog muškarca koji je ležao na stomaku, a ostali svedoci su negirali svoje prisustvo prilikom pronalaska tela. Stoga iskaz svedoka Račića sud nije mogao prihvatiti. U isto vreme, svedoci Sladojević i Prčić su negirali bilo kakvo ponašanje optuženog u pravcu agresivnosti, koje bi upućivalo na njegovu nameru da ubije oštećenog. Prilikom odlučivanja, sudsko veće je razmatralo i pitanje stana koje je pominjano tokom postupka, u kontekstu mogućeg motiva za izvršenje dela, obzirom da se optuženi uselio u stan oštećenog Marijana Vištice. Stan kao motiv za izvršenje dela tužilaštvo nije pominjalo, a sud je utvrdio da je okrivljeni bio tek treći stanar koji se uselio u stan oštećenog.